

ಸಣಕಲ ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಜೇನು ಇಳಿಸಿದ್ದಿನಿ
ಸಾರ್... ಇದೇನು ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವ ಅಲ್ಲ'
ಎಂದು ಜಡೆಯಪ್ಪ ನನ್ನ ಆತಂಕವನ್ನು
ನಿವಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಆದರೆ, ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ;
ಕಾದಿನಲ್ಲಿ ಜೇನು ಇಳಿಸಬೇಕಾದರೆ
ಅಲ್ಲೋ ಸಿಗುವ ಉದ್ದ್ವಾದ ಹಲ್ಲು
ಅಥವಾ ಸೋವೈ ಮರದ ನಾರಿನ ಹಗ್ಗೆ
ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲೆಗಳನ್ನು
ಹರಡಿ ಕತ್ತಲಿಸಿದ ಜೇನುಮತ್ತುಗಳನ್ನು
ಇಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ,
ನಾವು ತೆಳುವಾದ ಪಳ್ಳಿಸ್ಕೂ ಹಗ್ಗೆ
ಮತ್ತು ಬೆಂಕೋಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು
ಎಂದಾಯಿತು. ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೊಡನೆ
ನಮ್ಮ ವಿದಿಯೋಗ್ರಾಹಕರೂ ಸಿದ್ಧರಾದರು.
ಆದರೆ, ನನಗೆ ಒಂದು ಅಳುಕು. ಬೆಂಕೆ
ಹೋಗೆ ಉಕ್ಕಾಂತರ ಜೇನುಗಳು ಒಮ್ಮೆಗೇ
ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಹಾರಿಬಂದು ನಮ್ಮ ವಿದಿಯೋ
ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆಲ್ಲ ಗ್ರಹಚಾರ ಬಿಡಿಸಿದರೆ
ಏನು ಗತಿ? ನಾನಂತು ಸನಿಹಂತೆ ಇದ್ದ
ನನ್ನ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಟ್ಟಿಸುವುದು, ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ
ಜೇನುಮತ್ತುಗಳು ಗೂಡು ಬಿಟ್ಟು
ಹಾರಿದ ಕೂಡಲೇ ಮನೆಯೋಳಗೆ
ನುಗ್ಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ಎಂದು ನಿಧರಿಸಿದ್ದೇ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ
ಮತ್ತುಗರು ಧೈಯವಂತರು. 'ಗೂಡಿಗೇ
ಮುಖಿಕೊಟ್ಟು ಮರದ ಮ್ಯಾಲೇ
ತೂಗಾಡೋ ಜಡೆಯಪ್ಪನಿಗೇ ಏನೂ ಆಗಲ್ಲ
ಅಂದ್ಯೋಲೇ ನಾವು ಕೇಳಿತೇವಲ್ಲಿಇ, ನೀವು
ಚೆಂತೆ ಮಾಡ್ದೇಡಿ, ನಮಗೇನೂ ಆಗಲ್ಲ'
ಎಂದು ನನಗೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು.
ಜಡೆಯಪ್ಪನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, 'ಸುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ
ಚೆಂತಹಾಕೋಣ ಸಾ... ಜೇನುಮತ್ತುಗಳು
ಮ್ಯಾಲೇನೇ ಹಾರಿ ಹೋಗ್ಗಾವೆ. ಕೇಳಾಗ್
ಬರೋದೆ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ
ಮಾಡಿದ. ಮತ್ತೊಂದು ಅಳುಕು: ಪಕ್ಕದ